

Nieuwsbrief 17

R.K. Parochie de Vier Evangelisten

november 2020

Beste parochianen,

Terwijl ik dit schrijf, lees ik dat het op het ogenblik nog helemaal niet goed gaat met de bestrijding van het coronavirus. We zitten in een gedeeltelijke lockdown en hopen dat we zo het virus er weer snel onder krijgen, maar het tegendeel lijkt eerder waar. De besmettingen blijven maar toenemen. Het kabinet laat weten nog de komende dagen af te wachten hoe het aantal corona-besmettingen zich ontwikkelt. Als de cijfers niet omlaag gaan, komen strengere maatregelen in zicht. Met een volledige lockdown als dikke stok achter de deur.

Toen het kabinet twee weken geleden besloot tot verscherpte maatregelen vroeg de bisschop aan de parochies om daarin mee te gaan en zo snel als mogelijk terug te schalen naar maximaal dertig aanwezigen in nog komende liturgievieringen (exclusief bedienaren en medewerkers). De al bestaande maatregel om niet samen te zingen werd nog eens onderstreept en koren die net weer heel voorzichtig konden beginnen, moesten opnieuw een stap terug doen. Daar kwam nog eens bovenop dat aan de gelovigen wordt gevraagd om bij de vieringen een mondkapje te dragen volgens de richtlijnen van de overheid. En iedere keer vragen we vrijwilligers om klaar te staan om de vieringen in goede banen te leiden door toe te zien op de uitvoering van alle regels.

En waarom eigenlijk? We deden het toch juist goed? In de afgelopen maanden hebben we kunnen constateren dat het protocol goed functioneert. Uit alle cijfers die worden verzameld over de verspreiding van het virus blijken kerkelijke bijeenkomsten slechts in 0,3% van alle gevallen een bron te zijn van besmettingen met Covid-19. Waarom dan weer de rem aantrekken en alle activiteiten die net weer begonnen zijn, strikt binnen het protocol, direct weer stopzetten?

Het is een manier van denken die best te begrijpen is, er zijn immers grote verschillen tussen nu en toen de pandemie in maart net losbarstte. De onzekerheid en zeker de angst zijn nu merkbaar minder. We weten veel beter wat de regels zijn, en ook veel beter

waar onze eigen manoeuvreerruimte zit. We willen ons best aan die 1,5 meter houden, maar ook niet altijd en overal. In de buitenlucht voelen we ons al helemaal veilig.

Omwille van de tweede Covid-19 golf, waarin we op dit moment zijn terechtgekomen, zijn echter aanvullingen op het bestaande protocol noodzakelijk. Anders groeit die golf uit tot een tsunami, die ons uiteindelijk raakt in wat ons het meest dierbaar is, elkaar.

Dan helpt het misschien om naar die regels op een andere manier te gaan kijken. Niet als een doel op zich, niet als beteugeling van onze vrijheid, maar als stenen in een weg om een goed leven te kunnen leiden. Leven met jezelf, leven met God en leven met de mensen om je heen. En wat daarbij bindt, dat is de kracht van de liefde. We hebben regels nodig en als je je dan aan de regels houdt, wordt dat een liefdevolle daad uit respect voor onze naaste dichtbij en ver weg. Dat te beseffen helpt als we voor die lastige keuze komen te staan om ons aan steeds strengere regels te houden, we doen het niet voor onszelf.

*Namens het parochieteam,
Henk-Jan Kok, vice-voorzitter parochiebestuur*

Van het pastoraal team

Pastoraal woord

Allerheiligen - Allerzielen

Met Allerheiligen, 1 november, gedenken wij die vele mensen uit alle tijden, die door de Kerk heilig zijn verklaard. Het gaat om mensen, geschapen naar Gods beeld, in hun levenswandel werd het gelaat van de heilige God zichtbaar; mensen die zulk een openheid naar God toe vertoonden, dat in hen Gods heiligheid, zijn totaal anders-zijn, zijn majesteit en luister, tot openbaring kwam, primair in het wegsmelten als sneeuw voor de zon van al wat onheilig, gebroken en zondig is, maar ook in het verrichten van machtige werken. Dit laatste niet enkel tijdens hun aardse leven, maar evenzeer ook na hun dood. In aansluiting op de evangelielezing van deze dag - heilig zijn zij die 'zalig' genoemd worden, zijn zij die op de goede weg zijn. En dat mogen we ook zeggen van al degenen die ons in dit leven zijn voorgegaan en in dat leven de weg van Jezus geprobeerd hebben te gaan. Het feest van Allerheiligen kan niet zonder de Gedachtenis van alle overleden gelovigen, 2 november, en omgekeerd: geen Allerzielen zonder Allerheiligen.

Bij het woord 'heiligen' denk ik nog wel eens aan de heiligenbeelden uit mijn kindertijd, waarnaar ik 'missen'-lang kon kijken. Je had de mooie, rijk versierde beelden, waarin het kaarslicht weerkaatste door de goudverf. Deze beelden waren soms voorzien van mijters en een gouden staf. Daarnaast waren er ook afstotende beelden, waar je niet naar wilde kijken maar wel moest; Sebastiaan met de pijlen door zijn borst bijvoorbeeld. Bij allemaal was de gezichts-uitdrukking heel 'lief'. Zo moest je zelf ook proberen te worden. Heiligen waren mensen die rijk waren en weggaven. Armen waren het object van heiligen. De heilige Martinus hoog op het paard in een prachtige gevechtssuitrusting, doorkliefde met het zwaard zijn mantel voor de schamel geklede man op de grond. De heilige Franciscus gaf alles weg en had alleen nog zijn bruine pij. Het ideaal was: niet aan jezelf denken; jezelf wegcijferen. Deze beelden maakten diepe indruk op mij.

Soms had je zelf ook een klein beetje een gevoel van heilig-zijn. Daar hoorde bij dat niemand meer last van je had; dat je niets nodig had; je bent er bijna niet. Dan was je heel stil en maakte je je heel klein en probeerde net zo te kijken als de beelden deden. Dat gaf een heel bepaald, moeilijk te omschrijven gevoel. De begrippen 'heiligboontje' en 'schijnheilig' lagen er wel heel dicht tegenaan. Je moest er voor waken dat je gevoel zuiver was, echt. Hoe kleiner, hoe deemoediger je zelf was, hoe groter God kon zijn. Een oefening in deemoed was, dingen doen die je niet fijn vond. Dat was echt beter dan iets zoeken waar je jezelf in kwijt kon. Deemoedig zijn hield ook in: niet opstandig worden, wanhopig of verdrietig zijn, niet twifelen of bang zijn, maar vertrouwen. Wanhoop en angst waren tekenen van ongelof, want niet jij hebt je leven in de hand, maar God. Een christelijk ideaal was: niemand worden, zodat God alles kon zijn.

De evangelielezing van Allerheiligen roept nu het tegengestelde in mij wakker, "Zalig de treurende want zij zullen getroost worden"; "Zalig die honger en dorst naar gerechtigheid..."; "Zalig die vrede brengen...", dit zijn oproepen. Ze zeggen: laat je raken door wat er om je heen gebeurt; voel de verscheurdheid van de kloof die er is tussen 'hemel en aarde' en treur daar om. Het zijn oproepen om je talenten en krachten te gebruiken, om vrede dichterbij te brengen. God wordt niet groter door mijn kleinheid, maar Gods aanwezigheid op aarde wordt juist meer zichtbaar naarmate ik mijn talenten ontwikkel en meer tot mezelf kom en mijn krachten

gebruik, want Hij kan zich niet anders laten kennen dan door ons mensen. Wanneer je God in je toelaat zul je geraakt worden door onrecht en geweld. Wanneer je niet vlucht, maar je laat raken, dan kan er een verontwaardiging in je ontwaken die tot een stuwkracht uitgroeit. Dan sta je ergens voor!

De begrippen: zachtmoedigheid, barmhartigheid en zuiver-zijn-van hart, waarvan het evangelie eveneens zegt dat deze leiden tot zaligheid, lijken niet zo te passen, bij een, door verontwaardiging gevoede houding. Ze dragen een mildere klank in zich en vragen eerder om een vergevingsgezinde houding. Toch horen deze twee houdingen - van aan de ene kant verontwaardiging die je daadkrachtig maakt, en aan de andere kant barmhartigheid die je vergevingsgezind laat zijn - bij elkaar. Ze vullen elkaar aan tot heelheid en deze heelheid heeft alles met heiligheid te maken.

Vergevingsgezind in het leven staan heeft consequenties voor je naasten, maar ook voor jezelf. Het wil niet zeggen dat je over je heen laat lopen, of dat er geen veroordeling zou zijn, maar vergeving schept ruimte om om te gaan met schuld. Allereerst is er het schuld bekennen, het weten en toegeven wanneer die schuld jezelf betreft: "Dat had ik zo niet moeten doen." De kunst is om daarna niet te blijven steken in een schuldgevoel dat je verlamt, zo van: "Ik heb het voor altijd verprutst." Het is belangrijk jezelf niet klein te laten krijgen door schuldgevoel want schuld heeft niet het laatste woord. Je krijgt nieuwe kansen en mag opnieuw de mogelijkheden die je in je hebt aanwenden tot groei, tot leven. Vergeven is niet: zand erover, streep erdoor, maar verder gaan met alles wat er is gebeurd. Zo'n houding wordt gevoed door barmhartigheid, zachtmoedigheid, mild zijn ten opzichte van anderen en jezelf. Zo vind je voor jezelf en geef je aan de ander, ruimte om eigen verantwoordelijkheden met nieuwe moed weer op te nemen.

Een milde barmhartigheid naar deze schuld zal niet je geweten stil leggen, maar wel ruimte en vitaliteit in je scheppen, waardoor je blij kunt zijn met iedere kleine verandering en waardoor je een lange adem krijgt. Deze vergevingsgezindheid houdt je gaande en behoedt je voor apathie dat wil zeggen voor het schouderophalend beweren: "Daar kunnen we toch niets aan doen." Zo kun je de verantwoordelijkheid van je afhouden door hem enkel bij de politiek te leggen. Een mentaliteitsverandering kan pas echt doorzetten

wanneer wij gewone mensen, zoals u en ik er zelf in geloven, zonder te willen forceren. Er ontstaat dan een eerste aanzet tot meer gerechtigheid en dus ook tot een meer hele, meer heilige wereld. Wij zijn geen heiligen, maar het verlangen ernaar dragen we wel in ons. De oproepen van Jezus wijzen ons de weg naar de verwezenlijking ervan.

Kees Dernee
pastoor

Vieringen in november

Voordat we vooruitkijken naar de vieringen in november, blikken we nog even terug op bijzondere vieringen in oktober. Ondanks de corona-maatregelen zijn de viering van de eerste heilige communie in de Maria van Eik en Duinen en de vormselviering in de Titus Brandsma, beiden op zondag 4 oktober, als hele mooie en intieme vieringen ervaren. De kinderen die hun eerste communiefeest hebben gevierd, de meisjes en jongens die gevormd zijn, en alle ouders van deze feestelingen feliciteren we van harte!

Jammer genoeg werden we in de week na die zondag geconfronteerd met de huidige strengere maatregelen, waardoor de geplande eerste-communieviering in de Pastoor van Ars helaas geen doorgang kon vinden. Dat was heel sneu voor de kinderen en hun ouders die het zo kort van te voren te horen kregen. Maar.... wat in het vat zit, verzuurt niet. De kinderen hebben zich voorbereid, dus als we weer met meer mensen samen kunnen vieren en als er enigszins door meerdere koorleden gezongen kan worden, dan gaan we het feest alsnog vieren. Dat geldt ook voor de kinderen die in de Titus Brandsma voor hun eerste heilige communie zijn voorbereid en waar de geplande viering al eerder was afgelast. Vaak is het zo dat als je lang hebt moeten wachten op een feest dat, als het dan plaatsvindt, je veel meer van de feestvreugde geniet, dat het voelt alsof het feest nog veel groter is. Daar kijken we dus met jullie naar uit, naar het grote feest dat nog zal komen.

Hieronder treft u het overzicht van de in november geplande zondags- en bijzondere vieringen aan.

Datum	Dag		EMM	MED	ARS	TB
01 nov	zon.	Aller-heiligen	10.00 u. E Dernee	10.00 u. E Hayon	10.30 u. E Vervooren	10.30 u. E Pex
02 nov	zon.	Allerzielen	10.00 u. E Dernee 1) 2)	19.00 u. E Hayon 1) 3)	10.30 u. E Hayon 4)	13.00 u. herdenking Werkgroep 5)
07 nov	zat.	32 ^e zondag d.h. jaar	13.00 u. E Dernee		17.00 u. E Hayon	
08 nov	zon.	32 ^e zondag d.h. jaar	10.00 u. E Dernee	10.00 u. W&C Kuhlmann	10.30 u. E Hayon	10.30 u. E Pex
14 nov	zat.	33 ^e zondag d.h. jaar	13.00 u. W&C Wielzen		17.00 u. E Hayon	
15 nov	zon.	33 ^e zondag d.h. jaar	10.00 u. E Pex	10.00 u. E Groenewegen	10.30 u. E Hayon	10.30 u. W&C Wielzen
21 nov	zat.	Christus Koning	13.00 u. E Hayon		17.00 u. E Hayon	
22 nov	zon.	Christus Koning	10.00 u. E Dernee	10.00 u. W&C Van Adrichem	10.30 u. E Hayon	10.30 u. E Pex
28 nov	zat.	1 ^e zondag Advent	13.00 u. E Dernee		17.00 u. E Hayon	
29 nov	zon.	1 ^e zondag Advent	10.00 u. E Dernee	10.00 u. E Pex	10.30 u. W&C Van Adrichem	10.30 u. E Hayon

E= Eucharistieviering, W&C= Woord- en Communieviering, W&G = Woord- en Gebedsviering

1) Door het beperkt aantal mensen dat mee kan vieren, zijn voor deze viering alleen de nabestaanden van de overledenen van het afgelopen jaar uitgenodigd.

2) Voor de mensen die niet mee kunnen vieren, is de kerk tussen 11.15 en 12.00 uur geopend om, ter nagedachtenis aan een dierbare overledene, een kaarsje op te steken en/of te bidden.

3) 's-Ochtends, van 10.00 tot 12.30 uur, is de kerk geopend voor een ieder die een kaarsje op wil steken en/of wil bidden. Aansluitend aan de viering 's-avonds worden op begraafplaats Sint Jozef, op verzoek van de nabestaanden, graven van de hun dierbare overledenen gezegend. Ook degenen die niet naar de viering kunnen komen, zijn tussen 20.00 en 20.45 uur welkom om het graf van een dierbare te laten zegenen.

4) Voor deelname aan deze viering dient u zich aan te melden. Nabestaanden van overledenen van het afgelopen jaar ontvangen een apart bericht over deze viering. Tussen 9.30 en 10.30 uur en van 11.45 tot 12.15 uur is er gelegenheid voor het opsteken van een kaarsje en stil gebed voor dierbare overledenen.

5) Voor deze herdenking vanaf 13.00 uur zijn uitsluitend nabestaanden van de overledenen van het afgelopen jaar uitgenodigd. Vanaf 17.00 tot 18.00 uur is er voor overige mensen nog gelegenheid om hun overleden dierbaren in de kerk te herdenken. Dat kan in stilte, in gebed of in een gesprek.

Ook bij onze vieringen op werkdagen bent u van harte welkom. Deze vinden standaard volgens onderstaand schema plaats.

Geloofsgemeenschap	viering op werkdag	
Maria van Eik en Duinen	dinsdag	10.00 u
Emmaus	woensdag	10.00 u
H. Pastoor van Ars	donderdag	10.00 u
	vrijdag	09.00 u
Titus Brandsma	vrijdag	10.00 u

Herdenking overleden vluchtelingen

Op zondag 1 november om 15.00 uur vindt er een herdenking plaats op de Hofplaats nabij de Vijverberg (vóór het Tweede Kamergebouw). Voor de derde keer worden mensen die tijdens hun vlucht zijn overleden herdacht. Velen van hen zijn in volstrekte anonimiteit op de bodem van de Middellandse Zee terechtgekomen. De Haagse Gemeenschap van Kerken (HGK) wil deze overleden vluchtelingen eren door een menswaardige herdenking. In naam van humaniteit en op basis van de christelijke geloofsverkondiging wordt gebeden voor hun zielenrust en voor troost van achtergebleven familieleden die veelal geen afscheid konden nemen. In een periode waarin velen hun dierbare overledenen gedenken wil de HGK aandacht vragen voor hen, die tijdens hun vlucht de dood vonden. Bij de herdenking is er ruimte voor stilte en gebed, en worden woorden van hoop, troost en bemoediging uitgesproken. U bent van harte uitgenodigd om deel te nemen. De duur van de herdenking is ongeveer 45 minuten. De verzamelplaats is bij de Artikel 1 bank op de Hofplaats. Deze herdenking is tevens de afsluiting van ACTIE # 500 WAKE voor kinderen die hebben moeten vluchten. Kinderen van Moria en kinderen die elders in de wereld, met of zonder ouders, huis en haard hebben moeten verlaten.

Maandelijks vredesgebed

Op vrijdag 6 november aanstaande om 13.30 uur vindt bij de Emmaus weer het maandelijks vredesgebed plaats. In verbondenheid met vele christenen en niet-christenen over de hele wereld bidden we voor de vrede. Bij deze interreligieuze gebedsbijeenkomst bent u van harte welkom. We zitten meestal ruim onder de 30 deelnemers, dus aanmelden is niet nodig. We houden ons wel aan de coronamaatregelen, dus thuisblijven bij klachten, anderhalve meter afstand houden, handen desinfecteren en dringend advies om een neusmondkapje te dragen.

Wensboomactie

U zult deze vast wel herinneren van voorgaande jaren. Een boom met wensen van kinderen met een chronische ziekte, en hun broertjes en zusjes, voor cadeautjes van Sint Nicolaas. De kinderafdeling van het Haags Medische Centrum kan dit jaar geen groot feest organiseren, maar wil voor deze kinderen wel voor verrassingen zorgen. Vandaar dat ze ons weer gevraagd hebben om door middel van de wensboomactie voor de cadeautjes te zorgen.

Omdat het aantal kerkbezoekers gelimiteerd is en u wellicht (nog) niet naar de kerk komt, maar misschien wel zou willen deelnemen aan deze wensboomactie, is het dit jaar (van 7 t/m 20 november) ook mogelijk om via de 'digitale snelweg' aan deze actie deel te nemen. Dat gaat op deze wijze:

1. Ga naar www.rkparochiedevierevangelisten.nl
2. Klik op de link 'wensboomactie 2020', u komt dan op de betreffende pagina van verlanglijst.online, en ziet daar 'wensbriefjes' met op elk briefje de naam van een kind en zijn of haar cadeauwensen.
3. Selecteer een 'briefje' door op 'afstrepen' te klikken. Er verschijnt dan een veld, waarin om uw e-mailadres wordt gevraagd.
4. Vul uw e-mailadres in en klik nogmaals op 'afstrepen'. U ontvangt in uw mailbox een bevestigingsbericht met de gegevens van het wensbriefje er in.

5. Stuur dat bericht door naar diaken.josvanadrichem@p4ev.nl, graag voorzien van uw naam, telefoonnummer en de kerk waar u het pakketje zal brengen. Dit is om overzicht te houden door wie voor welke kinderen cadeautjes worden verzorgd. Na de actie worden uw gegevens vernietigd.
6. Koop één of meer gewenste cadeautjes voor het betreffende kind voor in totaal ca. €10,-. Maak er met Sint-pakpapier een pakketje van en schrijf duidelijk de naam van het kind (op een sticker) op het pakket. Breng het uiterlijk maandag 23 november naar de kerk of pastorie.

In de weekenden 7/8 en 14/15 november staan de bomen met een beperkt aantal wensen in onze kerken. Deze zijn vooral bedoeld voor de kerkbezoekers die niet over internet beschikken. Volg bij het kiezen van een wensbriefje en het noteren van uw gegevens de instructies van de vrijwilligers. Neem daarbij de coronaregels in acht. Handel verder als beschreven bij punt 6 hierboven.

Voor iedereen die aan de wensboomactie deelneemt: hartelijk dank voor uw inspanning en bijdrage!

Weekend 14/15 november: Werelddag van de armen

Aan de Werelddag van de armen heeft paus Franciscus dit jaar het thema 'Strek uw hand uit naar de arme' gegeven. In zijn boodschap bij deze bijzondere zondag die dit jaar voor de vierde keer wordt gehouden (altijd op de zondag voor Christus Koning), schrijft hij onder andere dat dit thema een oproep is tot verantwoordelijkheid en toewijding van mannen en vrouwen die deel uitmaken van onze ene menselijke familie. "Het moedigt ons aan om de lasten van de zwaksten te dragen, in overeenstemming met de woorden van de heilige Paulus (Galaten 5, 13b): Dien elkaar door liefde. De apostel leert dat de vrijheid die door de dood en opstanding van Jezus Christus is verleend, ons persoonlijk verantwoordelijk maakt om anderen te dienen, vooral de zwaksten", aldus onze paus.

In teksten en gebeden tijdens de vieringen, zullen we dit weekend aandacht aan het thema schenken. Er zal ook een deur- of tweede collecte plaatsvinden, waarvan de opbrengst ten bate van de diaconie van de parochie komt. Als u dat weekend niet naar de kerk kunt komen, stellen wij het zeer op prijs als u een bijdrage ten bate van de diaconie overmaakt op rekening NL62 RABO 0106 9749 04

t.n.v. Parochie de Vier Evangelisten. Vermeld daarbij a.u.b. duidelijk dat het om een bijdrage voor de diaconie gaat. Voorgaande jaren boden vrijwilligers van onze parochie, op de zaterdag in dit weekend, aan daklozen een filmmiddag en een maaltijd aan. Door de coronamaatregelen kunnen we deze medemensen nu helaas niet als groep in onze ruimten ontvangen. Momenteel vindt overleg plaats voor het bieden van een alternatief, zodat we dat weekend toch de daad bij het woord kunnen voegen.

Adventsactie

In het weekend van 28 en 29 november begint de Advent, de voorbereidingstijd op het Hoogfeest van Kerstmis. In deze tijd worden we, meer dan anders, uitgenodigd om verdieping te geven aan ons 'christen-zijn' en daar hoort onder andere de verbondenheid met en onze zorg voor de medemens bij. Aan die zorg voor de medemens geven we in deze periode onder meer gestalte door deelname aan de Adventsactie. Dit jaar steunen we als parochie een project van Caritas Jeruzalem dat ondersteuning biedt aan veertien kleine landbouwbedrijven in zeven dorpen op de Westelijke Jordaanoever. In de nieuwsbrief van december-januari leest u meer over dit project.

Mededelingen van het parochieteam

Telefonische bereikbaarheid centraal parochiesecretariaat

Misschien heeft u het gemerkt of er zelfs last van ondervonden dat het centraal parochiesecretariaat (cps) de afgelopen periode telefonisch niet of nauwelijks bereikbaar was. Onze welgemeende excuses daarvoor. Wisseling van provider en technische problemen zijn de oorzaak van dit probleem, dat helaas nog niet volledig is opgelost. Om de bereikbaarheid van het cps te garanderen, is daarom naast de vaste verbinding een mobiele telefoon in gebruik genomen. Elke werkdag van 09.30 tot 12.00 uur is het cps in het vervolg dus te bereiken via één van de volgende nummers: 070-3080414 en 06-41822225.

Aanmelden voor vieringen op zondag en eventuele andere bijzondere vieringen

Voor vieringen op zaterdag en zondag en eventuele andere bijzondere vieringen (deze zijn vooraf aangegeven) is het noodzakelijk dat u zich vooraf aanmeldt. U loopt anders de kans dat

u geen toegang tot de kerk wordt verleend omdat het maximaal aantal van 30 bezoekers is bereikt.

Voor het vooraf reserveren kunt u gebruik maken van het online-reserveringssysteem. Op de hoofdpagina van onze website <https://www.rkparochiedevierevangelisten.nl/> treft u een link naar dit systeem aan. Als u het lastig vindt om online te reserveren of dat niet kan omdat u zelf niet over internet beschikt, dan kunt u het secretariaat van uw geloofsgemeenschap bellen. De medewerker op het secretariaat zal dan de aanmelding voor u verzorgen. Zie hiervoor onderstaand overzicht:

locatie	Aanmelden voor viering zaterdag en zondag	Telefoonnr.
Emmaus	do en vrij 10-12 u voorafgaand aan viering	070 3665562 06-42640045
Pastoor van Ars	ma t/m vrij 10-20 u voorafgaand aan viering	070 3257269
Titus Brandsma	ma,wo,vrij 9.30-12 u voorafgaand aan viering	070-3255675
Maria v. Eik en Duinen	do,vrij 10-12 u voorafgaand aan viering	070 3979413

Ook kunt u voor uw reservering in één van onze vier kerken bellen naar het centraal parochiesecretariaat (elke werkdag van 09.30-12.00 uur; 070-3080414 of 06-41822225).

Uw gegevens worden alleen gebruikt om u eventueel te kunnen informeren als er een coronabesmetting bij kerkbezoekers heeft plaatsgevonden. Uiteraard worden daarbij de regels van de Wet op de privacy toegepast. De gegevens worden na de incubatietijd van het virus (14 dagen) vernietigd.

Livestream-vieringen

Als geloofsgemeenschappen willen we natuurlijk 's zondags het liefst in de kerk samenkomen om met elkaar in het Huis van de Heer de eucharistie te vieren. Gezien de maatregel van maximaal 30 personen per viering, kan menigeen die wel zou willen, de viering nu helaas niet in de kerk bijwonen. Voor de mensen met een PC en internet hebben we als parochie een alternatief: meevieren via de livestream. U vindt de livestreamviering via <https://www.rkparochiedevierevangelisten.nl/live/>

Voor parochianen zonder internet biedt de eucharistieviering op televisie natuurlijk ook een goede mogelijkheid om in verbondenheid met de Kerk de zondag te vieren.

Collecte

In de kerken staan na de viering schalen gereed voor uw bijdrage aan de collecte. Als u niet naar de kerk komt of als u het prettiger vindt om in deze tijd het aanraken van cash geld te vermijden, kunt u uw bijdrage aan de collecte natuurlijk ook aan de parochie overmaken; bankrekeningnummer NL62 RABO 0106 9749 04 t.n.v. Parochie de Vier Evangelisten onder vermelding van 'collecte'.

U kunt daar de weergegeven QR-code voor gebruiken.

Deze kunt u niet gebruiken voor deur- of tweede collectes, omdat de omschrijving van de overmaking niet kan worden aangepast en dus alle betalingen met behulp van de QR-code als een bijdrage aan de normale collecte worden beschouwd.

De afgelopen maand (tussen 25-09-2020 en 24-10-2020) hebben we via overmaking van u € 464,50 (€ 128,50 via de QR code en € 336,00 via de bank) mogen ontvangen, waarvoor onze hartelijke dank. Ook natuurlijk veel dank voor de bijdragen die weer via de collecteschalen zijn ontvangen.

Berichten uit onze geloofsgemeenschappen

Omdat parochianen soms in meer dan één geloofsgemeenschap bekend zijn en/of actief waren, worden de overlijdensberichten hieronder in één parochiebreed overzicht opgenomen:

Overleden:	Bijzonderheden
Marie-José Berger, op 23 september, in de leeftijd van 87 jaar	Marie-José, de zuster van onze 'oude' pastoor, heeft een belangrijke bijdrage geleverd aan het welbevinden van de Ars gemeenschap. Wij gedenken een betrokken en markante vrouw.
Aty Lintel-Romijn, op 24 september,	Na haar verhuizing 3 jaar geleden vanuit de Vogelwijk naar Dekkershaghe was Aty een trouw

in de leeftijd van 89 jaar.	bezoekster van de Ars. Evenals haar dochter; wij condoleren haar en overige familie met dit verlies.
Dini Korff de Gidts-van Geest, op 1 oktober, in de leeftijd van 88 jaar	Dini was al parochiaan van de voormalige Sacramentsparochie, en nam voor en na de fusie tot de Titus Brandsma vaak mensen in haar auto mee naar de kerk. Ze hield van kaarsjes opsteken voor veel verschillende mensen. Op haar rouwkaart stond haar levensmotto: 'Met elkaar, voor elkaar'.
Mies Junger-van Rooy, op 10 oktober, in de leeftijd van 94 jaar	Mies was altijd opgewekt en vriendelijk en heeft zich jarenlang ingezet als huishoudster van frater Raymundo. Ze was een stuwende kracht bij de diverse koren van de Leyweg en voor vele klusjes inzetbaar.
Juul Speltie, op 12 oktober, in de leeftijd van 85 jaar	Jarenlang was zij tezamen met haar zus gastvrouw bij de kerkopenstelling aan de Leyweg.
Ton Peters, op 12 oktober, in de leeftijd van 93 jaar	Voor veel Loosduiners was Ton een bekende omdat hij heel gemakkelijk contact met anderen legde en oprechte belangstelling voor hen toonde. Vooral ook met kinderen had hij, bekend als conciërge-opa bij De Schakel (later de Koos Meindertsschool), goede en opbouwende gesprekken.
Annemij van Roon, op 14 oktober, in de leeftijd van 88 jaar.	Annemij was eveneens een trouwe Ars bezoeker en -vrijwilliger, totdat het fysiek niet meer ging.
Piet Kester, op 21 oktober, in de leeftijd van 89 jaar	Ook hij was voor veel Loosduiners een bekende: oprichter en eerste eigenaar van het tuincentrum Ockenburgh. Tuinieren was zijn lust en zijn leven.

Uit de Pastoor van Ars

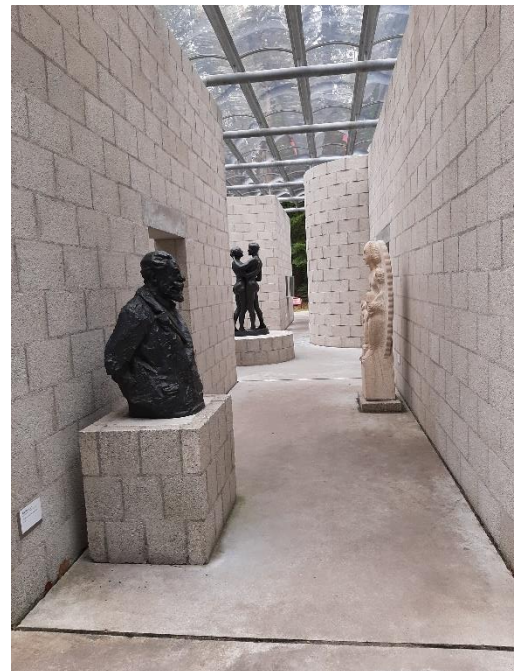
Op reis, maar een beetje thuis

Aldo van Eyck, de architect van de H. Pastoor van Ars kerk, bouwde o.a. het voormalig Burgerweeshuis in Amsterdam-Zuid (1960), één van zijn belangrijkste ontwerpen, waardoor hij internationale belangstelling kreeg. Behalve onze kerk (1969) vinden we in Den Haag van zijn hand ook de uitbreiding aan de achterzijde van de Algemene Rekenkamer aan het Lange Voorhout. Onverwachts kwam ik onlangs nog een werk van hem tegen, op de Hoge Veluwe, tijdens een herfstvakantie.

De natuur brengt ons in ieder jaargetijde een wonderschone schakering aan kleuren en vormen, brengt rust en inspiratie. Met name de herfst, met zijn gele en bruine tinten, is een periode waarin we, na de drukte van de zomer, tot bezinning kunnen komen, een tijd van beschouwelikheden. Wandelend, bijvoorbeeld door de beeldentuin van het Museum Kröller-Müller, verwonder je je over de creativiteit van de mens, blijft het wonderlijk hoe een kunstenaar tegelijk kan zien van dichtbij en veraf. Concreet of abstract, zoveel verschillende materialen.

Kom je vooraan in deze beeldentuin langs het Rietveld Paviljoen, strak en open van vorm, loop je het park een aardig stuk verder in, ontwaar je een heus Aldo van Eyck Paviljoen: Hoe herkenbaar; lichtgrijze betonsteen met de vertrouwde cirkels en rondingen.

Een transparant dak zorgt voor een mooi licht. Het paviljoen, gebouwd in 2005, is een zo getrouw mogelijke kopie van het tijdelijke paviljoen dat hij in 1965-1966 ontwierp voor de 5^e internationale beeldtentoonstelling Sonsbeek '66 in Arnhem. Een flink aantal beelden hebben er hun plaats gevonden. Als bezoeker 'bots' je als het ware op de tentoongestelde beelden. Het is steeds een verrassing. In dit sfeervolle paviljoen van Van Eyck komen ze allemaal goed tot hun recht. Zo waren we op reis en ontdekkingstocht en tegelijk een beetje thuis.

Kitty Havermans

Allerzielen

Vanwege de coronamaatregelen zal de herdenkingsdienst, met het requiem van Fauré, dat op 1 november 15.00 uur gepland stond, helaas niet doorgaan. In plaats daarvan is er op maandag 2 november de gebruikelijke Allerzielenviering. Zie schema met voetnoten onder 'Vieringen in november'.

Eerste H. Communie

Eerder in deze Nieuwsbrief heeft u kunnen lezen dat de uitgestelde viering van de eerste heilige communie, gepland op 11 oktober j.l.,

helaas niet is doorgedaan. We gaan er mét de 5 kinderen en hun ouders van uit dat 3x scheepsrecht is op enig moment.

Uit de Emmaus

Een herinnering aan Mies

Lieve altijd opgewekte dappere Mies, ze heeft het leven op moeten geven! Als er iemand was waar je een voorbeeld aan kon nemen, was zij het wel. Ze was de 'moeder' van ons koor, en iedereen was gek met haar. Vijfenveertig jaar is zij koorlid geweest, eerst bij Non Nobis Sed Deo en later werd dit het Emmauskoor. In de beginjaren was ze zeer actief, zorgde dat iedereen de juiste map met muziek kreeg, daar verzette ze veel werk in. Een koor dat toen wel 30 tot 40 mensen telde. In die tijd werkte ze veel samen met de Frater, waar ze een goede band mee had. Toen deze ziek en hulpbehoevend werd, heeft Mies hem bijgestaan tot zijn dood!

Zo was Mies nu eenmaal, altijd aan anderen denken, en voor ieder een luisterend oor! Ze heeft vele organisten en dirigenten voorbij zien gaan. Echter haar stokpaardje was toch het rouw- en trouwkoor; inmiddels 35 jaar geleden, daar regelde ze ook gezellige uitjes voor de koorleden. Daar was in die tijd nog een kleine financiële buffer voor. Na het fuseren van de vier kerken, ben ik met nog andere koorleden hier gekomen. Het klikte goed met Mies, zodoende kwam ik in haar koor! Mies vroeg me met haar samen te werken en zo ontstond het

Gelegenheidskoor. Tot de dag van vandaag een fijn en enthousiast koor. Zo ontstonden er vele vriendschappen. Mies was er altijd, zowel op de repetities als bij de zondagsvieringen. Ook de gezelligheid na vieringen, het met elkaar in gesprek gaan, vond ze erg fijn!

Ondanks haar handicap, kwam ze met de rolstoelbus naar de kerk en heeft ze dit jaren volgehouden, ook voor de vele uitvaarten, waar ze altijd bij aanwezig was en waar ze zich bij betrokken voelde. Daarom is het heel triest dat er op haar uitvaart niet gezongen mocht worden. Het coronavirus heeft veel stuk gemaakt! Mies was er zo trots op dat het coronavirus aan haar huis voorbij was gegaan. De maanden van eenzaamheid waren niet voor niets

geweest, tot de eerste week van oktober. Toen was zelfs voor Mies de maat vol. Ze kon niet meer. In haar eigen kamer, omringd door haar kinderen, is haar kaarsje uitgegaan! Wat zullen wij haar missen! Lieve Mies, blijf over je geliefde koor waken. Jij blijft onze engelbewaarder! Vaarwel lieve vriendin! Je bent nu veilig in Jezus armen.

Trudy v. Moorsel
Emmauskoor

Noodhulp

Ondanks de beperkingen in de coronatijd, waar op het dieptepunt, ten tijde van de vieringen, de kerk slechts geopend was voor stil gebed, heeft de uitgifte van de parochiële noodhulp, onophoudelijk plaatsgevonden. De wijze waarop dit gebeurde was compleet anders dan normaal. Vóór de coronatijd was de parochiezaal een bruisende plek van komende en gaande mensen. Men kreeg een brood uitgereikt, kon 'snuffelen' tussen de uitgestalde kleding en huishoudelijke artikelen

en men dronk met elkaar een kopje koffie. Het was vaak een gezellige drukte! Door corona moest er een andere formule gevonden worden om de mensen te helpen, de parochiezaal was in principe gesloten. Edeltraud en haar trouwe hulpen Mikayel en Majed hebben daar het volgende op gevonden. Tafels worden buiten neergezet en daarop worden de goederen uitgesteld. Twee grote

parasols zorgen dat de spullen droog blijven bij slecht weer. Het 'inloopspreekuur' is veranderd in een spreekuur volgens afspraak. De mensen worden mondjesmaat tegelijk op het kerkplein toegelaten, per half uur drie personen. Met de anderhalve meter afstand wordt rekening gehouden en sinds kort is ook een mondkapje dringend aanbevolen. Leuk om te vermelden is dat veel goederen zijn verkregen van de R.K. parochie St Jan de Doper in Leimuiden. Bij de familie die hier voor zorgt, heeft een tijd pater

Richard Lobo gewoond. Hij heeft de parochie aldaar geattendeerd op onze noodhulp, waar nu dankbaar gebruik van wordt gemaakt! Heel veel goederen worden door deze parochie gedoneerd aan onze noodhulp. Van alle activiteiten die nu helaas weer moeten worden stopgezet, zal de uitgifte van noodhulp onder de boven beschreven strikte voorwaarden blijven plaatsvinden. Onze kansarme medeburgers hebben deze hulp hard nodig en als parochie hebben we de taak/zorg om deze hulp zoveel mogelijk te bieden!

Als u naar de kerk komt, zou u dan ook aan de nabije noodlijdende medemens willen denken en houdbare levensmiddelen (bijvoorbeeld een blik soep, een pot peulvruchten, een pak pasta, rijst, koffie, meergranen koeken en knäckebröd) willen meebrengen. U kunt deze artikelen gewoon in uw eigen kerk achterlaten. Vrijwilligers

zorgen ervoor dat ze bij de noodhulp komen. Elke maand krijgen de arme gezinnen een pakketje levensmiddelen van de noodhulp. De voorraad waaruit wordt geput, wordt op deze manier voor een deel aangevuld.

Naast houdbare levensmiddelen zijn ook kinderkleding (vanaf maat 92), schoenen (voor kinderen en volwassenen) en huishoudelijke artikelen (pannen, servies e.d.) zeer welkom. Deze artikelen kunt u elke maandagmiddag tussen 12.30 uur en 15.30 uur brengen bij de Emmauskerk aan de Leyweg. Een vrijwilliger van de noodhulp neemt ze dan in ontvangst.

Zo zorgen we er samen voor dat het leven van de arme gezinnen in onze directe omgeving een beetje leefbaarder wordt. Hartelijk dank voor uw bijdrage daaraan!

Uit de Maria van Eik en Duinen

In de kijker

De interviewer uit de Emmaus, Willem Brizee, interviewt dit keer een parochiaan bij de Maria van Eik en Duinen, Anja de Kok.

Anja de Kok is werkzaam in het Haga Ziekenhuis Leyweg als operatieplanner en is vrijwilliger bij de geloofsgemeenschap Maria van Eik en Duinen.

Hoe zou je je jeugd willen omschrijven in relatie met het geloof?

Bij mij thuis is het geloof niet met de paplepel ingegoten. Ik ben gedoopt maar daar hield het eigenlijk mee op. Ik wilde zelf graag naar de kerk waar mijn vriendinnetjes ook heen gingen om te zingen in het koor, maar ook om de viering bij te wonen. Ik was heel nieuwsgierig wat 'daar' allemaal gebeurde, zonder het op dat moment nog goed te beseffen. Ik zat op een openbare school en kreeg apart godsdienstlessen om mij op de communie voor te bereiden. Later op de middelbare school kreeg ik bij het examen Nederlands een titel voor het opstel voorgeschoteld: 'kerkgang of niet'. Ik heb blaadjes vol gepend, onder andere ook over mijn irritatie destijds: je kon tijdens de mis nooit rechtstreeks reageren op de voorganger! Ik wilde graag na mijn examen naar het Aloysius College, waar paters lesgeven. Ik heb daar veel over het geloof gesproken en geleerd. Steun en toeverlaat was pater Hoogma. Hij heeft mij veel geholpen en ook mijn beide zoons Bas en Vincent gedoopt.

Wat was de rol van het geloof in de opvoeding van je kinderen?

Ik heb twee zonen die ik katholiek heb opgevoed maar zonder 'moeten'. Ik liet ze zelf de keuze bepalen. Ik las ze stukjes voor uit de bijbel toen ze nog jong waren. Dat vonden ze prachtig! Het mooiste moment van mijn geloofsleven was dat ik op 33-jarige leeftijd, samen met mijn oudste zoon, het vormsel deed. Een heel emotioneel moment!

Hoe kwam je in aanraking met het vrijwilligerswerk in de kerk?

Ik kwam toen in de Agneskerk en zong daar in het koor. Ik weet

nog dat de kapelaan me zei: "Heb geduld, dan valt alles op zijn plaats." Ik heb in mijn leven ups maar ook vele downs gekend. Vooral wanneer het in mijn leven niet mee zat, putte ik kracht uit mijn geloof om door te zetten. 2001 was voor mij een rampjaar. Ik kreeg ernstige uitvalsverschijnselen. Ik heb gebeden om niet dood te gaan. De diagnose die gesteld werd was multiple sclerose. Je moet God niet alleen om hulp vragen maar ook danken wanneer je gebed verhoord wordt. In 2005 kreeg ik een woning vlakbij Maria van Eik en Duinen. Daar heb ik de Alpha-cursus gedaan en daar heb ik ook veel van opgestoken. Ik ben een 'geloofsvreter'. Ik wil zoveel mogelijk over het geloof te weten komen! In Maria van Eik en Duinen ben ik gevraagd om de communicanten te begeleiden en voor te bereiden op hun eerste communie. Dat doe ik tot de dag van vandaag samen met twee andere begeleiders. Ik heb ook de gezins- en de kinderkerstvieringen georganiseerd. Helaas laat mijn gezondheid dit niet meer toe en zijn we naarstig op zoek naar vrijwilligers die dit stokje over willen nemen.

Wat trekt jou aan om met kinderen te werken?

Ik vind het fijn om kinderen iets bij te brengen waar ikzelf van overtuigd ben, waar ik diep in geloof, namelijk de liefde van God. De catechese van de eerste communie met daarin de Goede Week vind ik fijn om over te vertellen. Ook vind ik het belangrijk om kinderen kennis te laten maken met het sacrament van boete en verzoening. Wat ik wel jammer

vind, is dat je de kinderen na de eerste communie vaak niet meer in de kerk ziet. Er is geen daadwerkelijke band meer met de kerk, de gemeenschap. De ouders, zowel als de kinderen, hebben het tegenwoordig druk, druk, druk.

Wat zou je nog graag willen doen in de geloofsgemeenschap?

Ouderen bezoeken die vaak eenzaam zijn, zeker in deze coronatijd. Even bellen of langsgaan. Ik vind het fijn om zowel voor jong als voor oud klaar te staan als mijn gezondheid mij geen parten speelt!

Een tuintje november 2020

In het voorjaar heb ik wat dahliabollen in de grond gestopt, stokje erbij, kaartje eraan, zodat ik ze niet bij het schoffelen zou vergeten. En natuurlijk keek ik iedere week, of ik al iets boven de grond zag komen, maar het wilde maar niet lukken. De slakken waren sneller dan de planten konden groeien. Van de week heb ik ze opgegraven. Ja, ze waren er nog, onzichtbaar ging alles blijkbaar gewoon door. Heel anders dan het onkruid, of moet ik zeggen de minder gewenste planten? Dat kan toch ook nog een heel aardig gezicht geven, al is het niet persé beoogd. Die planten deden het in ieder geval weer goed, zonder veel zorgen van mijn kant...Ik kan het aan hoor, maakt u zich geen zorgen, mijn hele tuin is 20 m²... Maar ik vond de vergelijking wel aardig met onze actie Kerkbalans. Aan het begin van het jaar zetten wij brieven uit, we kijken nog eens naar de reacties, als er vragen zijn lossen we dat op, maar eigenlijk loopt het verder wel goed. De bijdrage groeit van maand tot maand en anders dan mijn dahlia's, ik vind het resultaat prachtig! En aan dat resultaat werkt u allemaal mee. Heel veel dank daarvoor. Want door uw bijdrage kan ook in deze tijd het werk gewoon doorgaan. En ook het onderhoud. U ziet niet alles, maar bijvoorbeeld de dag kapel en de tuinzaal zijn geschilderd, zodat we er weer gebruik van kunnen maken, als deze crisis voorbij is. Maar ook buiten wordt er gewerkt en dat is wél te zien... Deze week nog was de schilder aan de koekoeken aan het werk, hoog op het dak van de kerk. Dat is meer dan een tuintje wieden. Fijn dat u dat mogelijk maakt. Tot september was de stand € 46.071,18. Heel veel dank daarvoor!

Uw bijdrage voor het jaar 2020 kunt u overmaken op rekening NL 90 INGB 0000 1148 00 t.n.v. RK Par de Vier Evangelisten, bijdrage Maria van Eik en Duinen.

Gerard van Dijk, voorzitter commissie kerkbijdrage

Wat een groot en bijzonder feest !

Zondag 4 oktober 2020 was het dan eindelijk zover: Feline, Michal, Karolina, Lena, Maritta, Sabina, Nathan en Maja konden na maanden van voorbereiding hun eerste heilige communie doen in onze geloofsgemeenschap Maria van Eik en Duinen. In januari waren de lessen ter voorbereiding op dit grote feest al begonnen. Samen met Anja, Angelique en Lidewij werd er in de tuinkamer van de pastorie hard gewerkt aan de lessen die in

het eerste communieproject 'Ik ben bij je' stonden. Wat waren deze kinderen vol belangstelling en gaven ze keer op keer blijk hiervan. Ze stelden vragen, dachten mee en er werd gewerkt in het boek. En toen kwam daar dat vreselijke virus corona...

Deze groep communicanten gaf niet op. Bijeenkomen op zondagen in de tuinkamer van de pastorie kon niet meer doorgaan, maar via Whatsapp werden de contacten vastgehouden. Zo kon er door- gewerkt worden aan de opdrachten die nu ook via Whatsapp werden verstuurd. De ouders en de kinderen stuurden op hun beurt weer foto's van wat zij gemaakt hadden. Zo stimuleerden de kinderen elkaar en waren ze in mei een heel eind met de voorbereiding. Maar zoals wij allemaal weten, kon door de corona het eerste communiefeest toen niet doorgaan. In juli werden nieuwe data voor de eerste heilige communie gepland. In september konden we weer bijeenkomen in de tuinkamer. Tja, er waren tal van restricties: de kinderen moesten allemaal op hun stoel blijven zitten en er kon niet bij de Dienst van de Tafel aangeschoven worden in de kerk. Zo waren er wel meer dingen anders, maar we konden weer samenzijn.

De spanning werd gevoeld, leuke spanning voor het feest, maar ook spanning omdat het coronavirus bezig was om zich wederom overal te verspreiden. Gelukkig konden familie en vrienden komen. Van tevoren moesten wel hun namen bekend zijn, zodat er voor iedereen een plekje gereserveerd kon worden in de kerk. Ook bij het eerste communiefeest waren alle coronamaatregelen van toepassing. De kinderen hadden in de kerk geoefend en de ouders hadden meegeholpen deze te versieren.

Op 4 oktober luidden de klokken vrolijk, de lang verwachte viering van de eerste communie kon beginnen. Het was een mooi feest. De kinderen deden goed mee en het kinderkoor Alle 4 zorgde met

vrolijke liedjes voor extra feestvreugde. Kijk naar deze prachtige foto en zie de acht jonge mensen die vanaf nu mogen deelnemen aan de Tafel van de Heer! Wij hopen van harte dat de andere kinderen

van onze Parochie de Vier Evangelisten toch ook snel hun eerste communie mogen gaan ontvangen, want zij hebben zich ook goed voorbereid. Hun feest is nu door het als maar verspreidende coronavirus helaas voor de tweede keer uitgesteld. Maar... het komt goed en dan hopen wij er bij te kunnen zijn!

Ouderenviering

Helaas kan ook de ouderenviering van november niet doorgaan. In mei kwam er al een streep door onze ouderenviering in de Maria-maand. Toen bevonden we ons midden in de eerste coronagolf. Nu, een half jaar later, hebben we te maken met de tweede coronagolf. We zijn u echter niet vergeten. Houdt uw brievenbus de komende tijd in de gaten. Net als in het voorjaar wil de Werkgroep Diaconie u dit najaar verblijden met een aardig presentje en een welgemeende groet. In 2021 hopen we weer een ouderenviering met aansluitend een ontmoetingsmoment te organiseren. We hopen u dan allemaal weer in goede gezondheid te mogen begroeten!

Namens de Werkgroep Diaconie, Nick Laarakkers

Uit de Titus Brandsma

Aangepaste herdenking op Allerzielen

De eerder aangekondigde Allerzielenviering op maandag 2 november vindt geen doorgang op de wijze zoals u wellicht gewend was. In goed overleg met het pastoraal team is besloten om de herdenking te verplaatsen naar de middag. Zie schema met voetnoten onder 'Vieringen in november'.

Twee of drie..... of dertig

Het zal ongetwijfeld enige teleurstelling teweeg hebben gebracht toen via de media werd verkondigd dat ook het aantal kerkgangers – op dringend advies van de overheid, en ondersteund door de Nederlandse bisschoppen – teruggebracht moest worden naar dertig. De inzet van de vrijwilligers, de duidelijke afspraken en richtlijnen ten spijt. Dankzij de vanzelfsprekende handhaving van allerhande maatregelen zou immers voorkomen kunnen en moeten worden dat het aantal besmettingen in het merendeel van de kerkgebouwen in Nederland dramatisch zou toenemen.

Afgelopen week hoorde ik tijdens één van de vaste praatprogramma's op de doordeweekse avonden een vooraanstaand lid

van een der regeringspartijen de uitspraak doen dat vrijheid van religie een fundamenteel recht is, en dat dientengevolge de overheid niet kan ingrijpen indien het voorgeschreven aantal van dertig bezoekers overschreden zou worden. Zijn opponent aan tafel was de mening toegedaan dat 'passie' voor een voetbalwedstrijd of een concert gelijk getrokken zou moeten worden aan de geloofsbeleving binnen de daartoe geoutilleerde, eveneens openbare gebedsgebouwen. Een interessante discussie... Persoonlijk vind ik het geruststellend dat beleidsmakers binnen onze parochies gekozen hebben voor dezelfde richtlijnen als in overige (vergelijkbare?) gemeenschapsruimten. Als er twee of drie in mijn naam bijeen zijn, ben Ik in hun midden. Vertrouwende hierop zit dat wel goed, vermoed ik...

Loek Ruijters

Een bijzondere vormselviering

4 oktober was het dan eindelijk zo ver. De vormselviering die op 26 april gepland was, kon nu doorgaan. Gelukkig net op tijd, voordat de strengere maatregelen werden ingevoerd, waardoor in ieder geval de belangrijkste familieleden van de 16 vormelingen aanwezig konden zijn en een aantal leden van VocAnimo de viering muzikaal kon opluisteren. De vormselviering die normaal al best als spannend wordt ervaren, was nu extra spannend, omdat de coronamaatregelen wel in acht moesten worden genomen. Ook voor de bisschop was het spannend, want het was voor hem de eerste keer dat hij sinds de coronacrisis het heilig vormsel toediende: van achter een scherm en met het chrisma op een watje. En toch... ondanks de maatregelen leek het alsof de viering veel intenser dan anders werd beleefd. En hopelijk hebben de vormelingen het moment dat zij het sacrament kregen toegediend

ook als intens ervaren. Wij hebben voor jullie gebeden dat de heilige Geest jullie bij mag staan bij de inzet van jullie talenten. Het zou heel fijn zijn, en het hoort ook bij het deelnemen aan de geloofsgemeenschap, als jullie je talenten zo nu en dan ook voor de parochie inzetten. Bij dit feest hoorden ook cadeautjes: van de parochie een met de 'Heilige Geest' gedecoreerde kaars. En van de bisschop, naast de ketting met kruisje, een kwartetspel dat hij in dit jaar van het Goddelijk Woord speciaal heeft laten maken.

Tot besluit

Delen van de Nieuwsbrief

Als u deze Nieuwsbrief per mail ontvangt en u kent een medeparochiaan in uw directe omgeving die geen e-mailfaciliteiten heeft, dan wilt u misschien de Nieuwsbrief voor hem/haar uitprinten en bij hem/haar in de brievenbus doen of hem/haar opbellen en de belangrijkste informatie doorgeven.

Als u de geprinte versie van de Nieuwsbrief in de kerk ophaalt voor uzelf, dan kunt u er mogelijk ook één meenemen voor een parochiaan in de buurt en bij hem/haar in de brievenbus doen.

Delen van ervaringen en opmerkelijke dingen in deze tijd

In deze tijd dat we elkaar minder dan anders ontmoeten, wordt het zeer gewaardeerd als we iets van elkaar vernemen. Misschien wilt u ook uw verhaal, dat u anders tijdens de koffie na de viering zou vertellen, heel graag met de lezers van de Nieuwsbrief delen. Misschien heeft u interesse in het interview van 'In de kijker' of kent u iemand die 'geknipt' is voor deze rubriek. Uw nieuwsbriefcorrespondent verneemt het graag van u. Ook op- of aanmerkingen en nieuwe ideeën voor de Nieuwsbrief kunt u bij hem of haar aangeven. De correspondenten zijn:

Wil van der Lans voor MvED (chrisenwilvanderlans@ziggo.nl)

Ineke Giezeman voor de PvArs (I.Giezeman@hetnet.nl),

Loek Ruijters voor de Titus (eller@ziggo.nl)

en Peter The voor de Emmaus (peter.the@geodww.nl).

Kopij volgende nieuwsbrief

De volgende nieuwsbrief is een editie voor zowel december als januari. Kopij kunt u uiterlijk 18 november aanleveren bij uw nieuwsbriefcorrespondent. Alvast hartelijk dank!